

TEDENSKE SLIKE

PRILOGA

DOMOVINI

Leto III.

V Ljubljani, dne 14. aprila 1927

Štev. 15

Vstajenje Gospodovo

Menda ga ni dneva v letu, ko bi človek tako občutil lepoto stvarstva, kakor jo baš na Veliko nedeljo. Vsa narava se nam zdi spremenjena, vse obujeno k novemu življenju. Zvonovi vse lepše pojo in pobožne, čiste, nesebične misli se dvigajo iz naših src.

Vstajenje Gospodovo nas bodri, vzbuja nam upe, da bo še zmagala pravica, ki jo niti smrt ni premagala.

Gospoda so križali, prebodli mrtvega in šele, ko so bili prepričani, da ni več življenja v njem, so Ga izročili tistim redkim, ki so Mu ostali zvesti do zadnjega in verovali v njegov nauk ljubezni.

Prepričani, da zmaga resnica, so ga njegovi zvesti položili v grob. Veliki duhovni, tisti, ki so pravili ljudem, da uče božje zapovedi in so Kristusa pustili križati, pa so se Ga še vedno bali; na grob so postavili močno vojaško stražo.

Toda resnica je zmagala; zemlja se je stresla, razpočile so se skale in Gospod je vstal od mrtvih. Ko so prišli Njegovi zvesti, da Ga mazili, je bil grob odprt. Na odvaljeni skali, ki je zapirala grob, je sedel angel in jim razodel čudež. Predno pa je šel Gospod v svoje onostransko kraljestvo, je ostal še 40 dni med svojimi. Ni odšel med velike duhovne in ne med gospodo, ki je kupčevala v tempelnih, ostal je pri ubogih, jih tolažil in odpuščal celo tistim, ki so Ga zatajili v Njegovih težkih dneh.

Gospod je hodil po polju in blagoslavljal zemljo, da je boljše rodila. Travniki so ozeleneli, ozeleneli gozdovi in zagnale so njive. Ko pa je šel h kraju lepi čas pomladi, je zapustil zemljo in odšel v svoje drugo kraljestvo.

Kot spomin na vstajenje Gospodovo, na zmago resnice, praznujemo dandanes Veliko noč in naša srca občutijo veličino dneva.

Prepričani bodimo, da tudi pri nas zmaga pravica, da se uresniči naš veliki ideal in zasije našemu celokupnemu narodu dnevi sreče.

Levo:
Vilči Bevk, s katerega prerano smrtjo v lepi dobi 24 let smo izgubili neumornega narodnega delavca. Bil je velik razširjevalec našega lista in poverjenik Vodnikove družbe za Gruškovje.

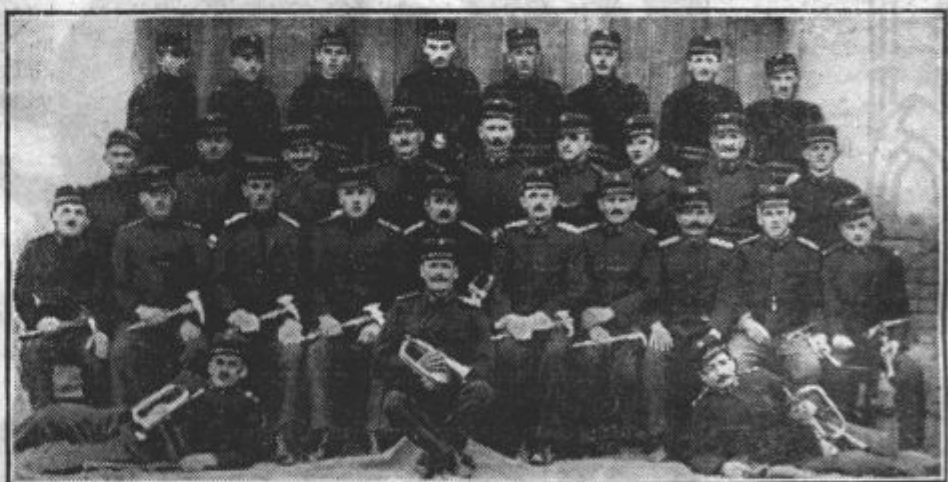
Desno:
Kastva, ki je pred kratkim prešla iz ljubljanske oblasti pod krajiško oblast.

Na desni vidimo staro ženice, kako privezuje na cvetno nedeljo na butaro jabolka in pomaranče, na levi pa voz naložen z butarami. Ljubljanci in sploh meščani ne izdelujejo butar sami, marveč jih kupujejo od okoličanov, ki jih prinašajo v mesto. Prodajo jih dnevno po več sto komadov. Butare za Ljubljance delajo v vaseh ob Savi in pa v okolici Iga.

Trg sv. Jakoba v Ljubljani pred davnimi leti, ko je bil mnogo čisti kot pa je danes in ga bodo v sedanjí obliki s časom zopet spremenili.

Prostovoljno gasilno društvo v Šalovcih v Prekmurju.

Gospodinski tečaj v Metliki. Gojenke s svojimi učiteljicami gđe Pröhliho, Črnetovo in Dolžanovo, ki so vodile dobro upeljan in koristen tečaj.

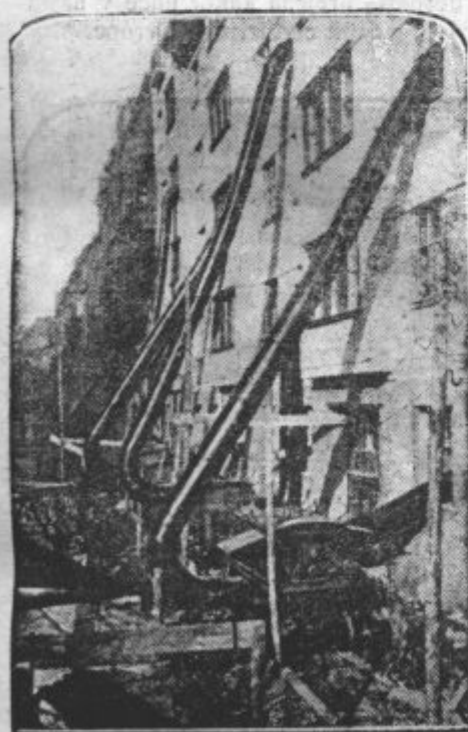

Trg sv. Jakoba v Ljubljani, prezidan po potresu, ki pa ni primeren svoji okolici.

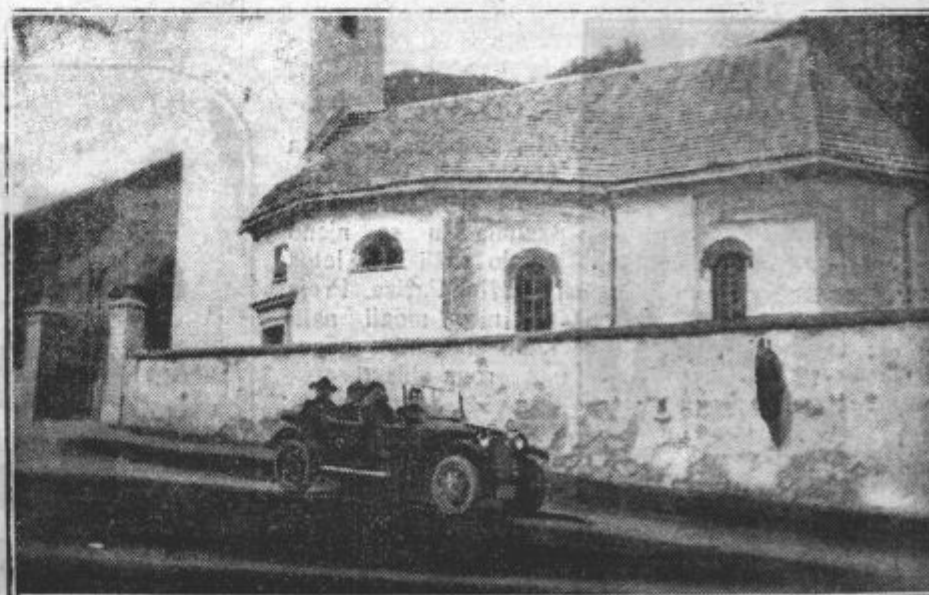
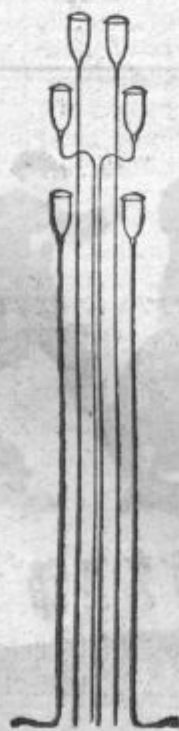

Tesači iz Gorenje Savinske doline pri obdelovanju stavbnega lesa. Tesarstvo je posebne vrste delo — pri nas zelo staro — ki potrebuje mnogo spretnosti, ga pa kljub temu ne smatrajo za obrt. Naši tesači so zelo cenjeni in prehodijo mnogo sveta. Poznajo Rumunsko, Bolgarsko, Avstrijo in tudi na Ogrsko so včasih hodili tesat.

42 milijonov za bivšo črnogorsko vladarsko hišo. Na sliki zgoraj knez Danilo, spodaj princ Mirko, sinova kralja Nikite Črnogorskega, ki je bil med svetovno vojno precej velik omahljivec. Ker je omenjena vladarska hiša izgubila po preobratu vladarske pravice in je bila Črna gora priključena naši skupni državi, je dovolila sedanja vlada omenjeno neprimerno visoko odškodnino Nikitovim naslednikom na škodo naših davkoplačevalcev. Oba omenjena Črnogorci živita v inozemstvu prav udobno življenje.

Šešenje hiš v Nemčiji radi stanovanjske bede, ki je razširjena tudi tam.

Hribolazna vožnja z avtomobilom. 5. marca so se pripeljali trije izletniki iz Ljubljane z malim avtomobilom preko Dobrove, po zelo težavnem in razmeroma slabem potu, na 730 m visoki hrib k sv. Katarini, kamor kaj radi hodijo Ljubljanci na zlet, posebno v prvih pomladanskih dneh. Dosedaj so gori prihajali samo pešci ali kvečjem kmetje z lažjo volovsko vprego.

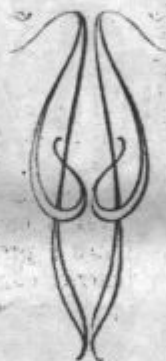
Zenska policija v Nemčiji. Dve policajki v Draždanih, kjer so s 1. aprilom t. l. uvedli žensko policijo. Njih dolžnost je pred vsem skrbeti za varnost žensk.

Glavni vhod gradiča Doorn na Holandskem, kjer biva v izgnanstvu bivši nemški cesar Wilhelm II. in kuje naklepe, kako bi prišel do svoje stare slave, ki je pahnila Nemčijo v veliko nesrečo.

Veliki prijatelji čaja, pri srkanju svoje dražestne pijače. Kitajski čaj. Imajo svetovni sloves, toda mi le prav redko pridemo v njih posest.

Ulica v Singaporu, ki je lepše in modernejše urejena kakor ulice v naših mestih civilizirane Evrope.

Levo:

Mis Daniels, angleška bolničarka, ki je lansko leto neznano kam izginila in so njeno truplo našli šele letos v bližini Pariza. Preje ga niso mogli najti kljub izrednim naporom oblasti.

Desno:

Reklamna slika Kitajcev za preganjanje Evropecev, ki so jo razširili po vsej Kitajski.

